

BİN DOKUZ YÜZ SEKSEN ALTI

*'Her doğdu**Bir öldü'**Cahit Zarifoğlu*

Bir yıldızla taşınıyor her şey.

Bulutlar kaskatı bir demir
Baharını unutturan bir havada
Toprak, toprağa gömülüyor
İnsanı karşılıksız büyötmüş
Sütle yıkanırken zehir.

Alçaldıkça denize doğru
İstemsiz acılaşıyor gök
Suyla sıvazlıyor kendini
Hiç uyanılmayacak uykulara
Yalnız ölümü mırıldanarak.

Ve hiç durmadan
Ağzında geveliyor
Kırmızı bir şarkı gibi
Tüm dünyaya bildireceği
Son birkaç karanfili.

Böylece
Bir armağan bilip
Aldığımız nefesle
İçimize alıyoruz
Pazarlıksız
Saf iyinin yanında
Kurnaz kötülöklere
Terk edilmiş
Çernobil'i.

Ve taş rengi köpüğünü
Büyük bir sonsuzlukla öpen
Bir Maçka deresi
Etmiyor çocuklar şimdi
Gitgide sararmaktan
Birer korku olup
Dağlara bağışlanmış
Yüzleri
Kan/
Ser
ili.

A. Samet Atılğan